

06.03.07

FERVOJA ESPERANTISTO

Informilo de Germana Esperanta Fervojista Asocio

Mitteilungsblatt der Deutschen Eisenbahner-Esperanto-Vereinigung
in der Stiftung Bahn-Sozialwerk

Fondita 1952

Numero 1

Januaro/Marto 2007

BSW-Ferienhotel „Haus Weiße Elster“
in Bad Elster
Ort unserer Jahresversammlung
26. bis 28. Oktober 2007

Aus BSWIntern (Ausgabe 1/2007) entnehmen wir die 2 folgenden Artikel:

Neues aus dem Bereich Kultur, Jugend und Freizeit Neuer HB für Esperanto

Die Kulturgruppe Esperanto hat seit dem 1. Januar 2007 einen neuen Hauptbeauftragten. Rolf Terjung hatte seit 1.1.2001 diesen Posten inne und übergab ihn nun an Achim Meinel, an einen erfahrenen Mitarbeiter, der sich schon lange Jahre für Esperanto einsetzt. Durch seine vielen, beruflichen Auslandseinsätze hat er erfahren, wie schwierig es sein kann, sich mit Menschen zu verständigen, die eine andere Sprache sprechen und wie leicht es sein kann, diese Schwierigkeit mit Hilfe von Esperanto zu überwinden.

Wir wünschen Herrn Meinel einen guten Start für die kommenden Aufgaben und anstehenden Projekte.

Anschrift des neuen HB:

Achim Meinel, Bachstelzenstraße 5, 14612 Falkensee

Tel.:03322-425888, E-Mail: achimeinel@gmx.net

Foto: Bodo Ehrlich

Verabschiedung von unserem Hauptbeauftragten für Esperanto:

Während unserer Tagung in Bad Ems haben wir unseren Hauptbeauftragten Rolf Terjung verabschiedet, der zum 01.01.2007 sein Amt an Herrn Achim Meinel abgegeben hat. Wir danken ihm noch einmal auf diesem Wege für seine langjährige ehrenamtliche Unterstützung. Mit seiner ruhigen und humorvollen Art hat er uns im Alltag manches Mal zum Schmunzeln gebracht.

Rolf Terjung ist seit Anfang der 60-er Jahre zu den Esperantisten gestoßen. Von damals bis heute f hrt er die Geschäfte der Duisburger Esperantogruppe. Zum Bezirksbeauftragten Essen wurde er 1987 ernannt und 2001 zum Hauptbeauftragten.

Wir haben uns die Erlaubnis eingeholt aus seinem privaten wie aus seinem Eisenbahnerleben zu berichten.

Rolf Terjung wurde 1929 in Mülheim an der Ruhr geboren und verbrachte dort eine schöne Kinderzeit. Leider durchlebte er dort aber auch die furchtbarste Zeit seines Lebens. Er kann nicht mehr zählen wie viel hundert Mal er als 12 – 15-Jähriger im Keller in seinem Elternhaus saß und bei den unvorstellbaren Bombenangriffen buchstäblich die Sekunden seines „Noch-Lebens“ zählte. Sein Jahrgang wurde sogar noch zur Wehrmacht eingezogen (15- und 16-jährige Kinder!). Durch Verkettung „glücklicher“ Umstände wurde er, obwohl er auch einen „Stellungsbefehl“ erhalten hatte, verschont. Sein Zwillingsbruder und seine gleichaltrigen Kollegen wurden noch Soldaten, von welchen viele in amerikanischer Gefangenschaft hungers starben.

Am 1. April 1944 trat er als Junghelfer im Bahnhof Mülheim (Ruhr)-Speldorf seinen Eisenbahndienst an. Zu den Bombenangriffen kamen hier noch die Tieffliegerangriffe hinzu. Im Mai 1945 war dann alles zu Ende. Auch seine Junghelferzeit. Nun  berhaupten sich die Aufbauarbeiten. Er hat bei der Bahn in Mülheim a.d.Ruhr, als Dachdecker, Br ckenarbeiter, Rottenarbeiter und Lohnrechner gearbeitet. Im Duisburger Hbf als G terbodenarbeiter, Rotten- und Rangierarbeiter. 1950 bestand er die Abschlussprüfung der Oberstufe der Eisenbahn-Fachschule und ca. 1952 ließ er sich zum Bf Duisburg-Wedau versetzen. Hier arbeitete er zuerst als Rangierarbeiter. 1955 wurde er Beamter im mittleren Dienst und seine Aufgaben waren hier bis zur Versetzung 1972 zum Duisburger Hauptbahnhof, Aufsicht im großen Güterbahnhof und Fahrdienstleiter. Im Hbf Duisburg machte er bis 1980 Dienst als Fdl im Personenbahnhof. 1980 wurde er als Fdl nach Mülheim (Ruhr)-Styrum versetzt, wo er den gleichen Dienst versah und 1988, nach 44 Dienstjahren, als Betriebsinspektor in den wohlverdienten Ruhestand trat, der ein wirklicher „Unruhestand“ wurde.

Geheiratet hat Rolf Terjung 1954. Aus der Ehe gingen zwei Töchter hervor: 1963 und 1971. Mittlerweile hat er einen Enkel und eine Enkelin. Seine Frau starb 1994. Er heiratete 2003 seine jetzige Frau, die er durch Esperanto kennen lernte und aus Bulgarien kommt. Gewohnt hat er bis 1959 in Mülheim an der Ruhr und von da ab bis heute in Duisburg.

Wir wünschen Rolf Terjung alles Gute.

Seniorentreffen in Schwerin - Achtung!

Unser Programm beginnt am Mittwoch, 25. April, 14:00 Uhr, mit einem Mittagessen in der Gaststätte des Hotels und endet am Donnerstag, 26. April, nach dem Mittagessen. Das Hotel empfängt seine Gäste ab 15:00 Uhr. Ich bitte dringend, Euch schnell bei mir formlos anzumelden, weil das Hotel die Gästeliste schon einige Wochen vorher haben möchte.

Rolf Terjung, Finkenschlag 68, 47279 Duisburg,
Tel./Fax: 0203 72 40 95, E-Mail: >>elro.terjung@arcor.de<<

Ubersetzungskosten in der EU

Die Europäische Union wurde im Mai 2004 um 10 neue Mitglieder, also auf insgesamt 25 Länder erweitert. Diese Erweiterung ist mit erhöhten Kosten verbunden. Alle 20 Sprachen dieser Länder gelten als Amtssprachen. Alle Dokumente müssen in jede Sprache u ersetzt werden.

Im französischen Nachrichtenmagazin *Valeurs Actuelles* war dazu zu lesen:

„Vor der Erweiterung produzierte ... die Europäische Kommission im Jahr 2003 insgesamt 1 416 817 u ersetzte Textseiten.“

Diese Zahl nimmt erheblich zu, da 9 Sprachen neu hinzugekommen sind. Statt bisher 110 gibt es jetzt 380 mögliche Kombinationen. Es ist sehr schwierig, qualifizierte U ersetzer und Dolmetscher zu finden. Die Kosten für die U ersetzung von derzeit 550 Millionen Euro werden stark ansteigen. Nach Meinung von Robert Rowe vom U ersetzungsdienst der Europäischen Kommission könnten sie „auf 808 Millionen Euro ansteigen.“

Briefkurs

Für unseren Esperanto-Briefkursus kann man eine Antwortkarte direkt aus den Internet herunterladen.

Die Adresse: www.bsw24.de/pdf/antwortkarte_esperanto.pdf.

Für den Ausdruck "Querformat" eingeben.

Trajnoprirabo

La sekvantoj okazajoj preskaŭ ne estas kredeblo, sed vere okazis en Julio 1919.

Sur la fervojlinio de la „Rejna fervoja kompanio“ („Rheinische Bahn“) inter *Mülheim (Ruhr) Hbf* (iam *Eppinghofen*) kaj *Mülheim (Ruhr)-Heißen* (tiu stacio ne plu ekzistas), en la proksimeco de la loko fotita sur nia prospekto, estis tiam prirabata poštavagno. La rabistoj sukcesis rabi juvelstonojn en valoro de unu miliono da markoj, siatempe grandega sumo. Tiu rabado trovis sian finon je la 17-a de junio 1920 antaŭ la tribunalo de la *Duisburg*-a „Kriminala Ĉambro“. Tie sur la „benko de akuzitoj“ tiam sidis 30 personoj, kiuj partoprenis en la rabado de poštavagno. Inter ili estis 14 horloĝistoj el la urboj *Essen*, *Mülheim an der Ruhr*, *Oberhausen* kaj *Duisburg*. Akuzitaj en propra senco estis tiuj veraj agintoj, nome la laboristoj *Althues*, *Welsche* kaj la gastejestro *Dolmann* el *Mülheim*. Ĉiuj aliaj akuzitoj estis konsiderataj kiel ŝtelajo-kaŝistoj, kiuj kunagis en la vendo de la juvelstonoj aŭ neleĝe mem aĉetis tiajn.

La instigoj al tiu krimo donis la gastejestro *Dolmann*, ĉar lian gastejon tiuj ĉefakuzitoj ofte frekventis. Unu el ili (*Althues*) ŝuldis al li 70 markojn pro trinkaĵoj. *Althues* dizertis dum la milito ĉe la okcidenta fronto kaj vagabundis tra Belgio. Tie li estis membro en krimula bando, kiu por si faris bonajn tagojn per elraboj de militaj poštajoj. *Althues* fanfaronis en la gastejo pri tio al siaj kuntrinkemuloj. La gastejestro *Dolmann* rimarkigis en tiu afero, ke oni ankaŭ tie ĉi en *Eppinghofen* devus fari „grandan, aŭdacan agon“ (*Coup*). Dirite, farite. *Althues*, *Dolmann* kaj *Welsch* elpensis planon, kiel ataki trajnon. Estis en julio 1919, ĉirkaŭ 21-a horo, kiam ili en proksimeco de la stacio *Mülheim-Eppinghofen*, apud la trako en direkto al *Mülheim-Heißen*, atendis vartrajnon. *Althues* kunportis sperton el Belgio, kiel prirabi trajnojn. Unue li intencis salti sur trajnon – sed ne venis iu. Anstataŭ tio haltis pasaĝertrajno ĉe la kajo, kiu kunhavis poštavagonon je la fino. Post ekveturo de la trajno, *Althues* saltis sur la poštavagonon kaj sukcesis enpenetri en la bagaĝkupeon, en kiu ne kunvenuris poštoficistoj. Tiuj estis okupataj en apuda kupeo per ordigi leterojn, kaj ne rimarkis la ĉeeston de enrompisto. *Althues* eljetis el la poštavagno unu ŝloseblan korbon, tri valizojn, unu paketon, unu poštakon kaj tri poštaketojn. Poste li elsaltis el la veturanta trajno. Ĉe tio vundiĝis sia gambo, sed ne grave. En la poštako trovigis malgrandaj poštaj paketoj por germanaj militkapititoj en Francio, kaj en la poštaketoj ĉirkaŭ 180 registritaj sendaĵoj. La helpantoj de *Althues* observis la sukceson de la rabado. Kiam *Althues* venis al la eljetita poštajo, *Dolmann* kaj *Welsche* jam estis okupataj kolekti tiun rabajon kaj porti ilin al sekura loko. Du malgrandaj ladskatoloj - *Althues* supozis, ke ili estas cigaredskatoloj - enhavis 5000 diamantojn. El la transportdokumento – kiu poste ne plu estis trovble – oni ekskisiis, ke la diamantoj estis destinataj por *Pforzheim*, por tie prilabori ilin. Nek *Althues* nek siaj komplikoj ekkonis la veran valoron de la stonoj. La posedanto de la diamantoj neniam povis esti trovita. Supozeble la stonoj estis kontrabandaj varoj el Nederlando, ĉar la importo de diamantoj al Germanio estis malpermesita. Nek la sendinto nek la adresato estis konataj. Ankaŭ neniam iu petis pri damaĝokompenso. Tiun sukcesplenan „Coup“-

on la krimuloj festis en gastejo „Zum Felsenkeller“ (= Rokokelero) ĉe „Scharpenberg“ (loko en *Mülheim*). Dum tiu drinkfesteno falis iom granda nombro da diamantoj sur la plankon. Tiuj, kiujn la ĉeestantoj ne povis enkolekti, atingis la straton, kie infanoj uzis ilin por globetludoj. Poste la *Mülheim*-anoj baptis ŝerco tiun straton „Diamantojstrato“. Nun la rabistoj kaj ŝtelajokaſistoj komencis viglan komercon per la ŝtonoj en la urboj *Mülheim*, *Oberhausen*, *Essen* kaj *Duisburg*. Iu el la ŝtelajokaſistoj eĉ veturis al Berlino kaj vendis tie diamantojn.

Ŝtelita vestaĵo el valizo, portata de *Althues*, kaŭzis fine lian areston. La ĝusta posedanto de la vestaĵo, filo de ĉevalkomercisto el *Mülheim*, rekkonis sian vestaĵon sur la strato. La tuj komencata esploro pruvis, ke *Althues* vendis parton el la ŝtelitaj objektoj kaj diamantoj.

La ĉefkrimulo *Althues* ricevis pro ŝtelado du jarojn da mallibereja puno sub kunkalkulado de naŭmonata aresto pro esploro. Liaj ambaŭ kunkrimuloj *Dolmann* kaj *Welsche* estis kondamnataj je unu jaro da mallibereja puno. Por *Dolmann* la puno reduktiĝis je du monatoj, kaj por *Welsche* je dek tagoj pro aresto pro esploro. Ĉiuj aliaj akuzitoj ricevis monpunon aŭ malliberejan punon de du semajnoj ĝis kvin monatoj.

Trovita en „*Die Ruhrtalbahn*“ de *Friedhelm Stöters*, tradukita de *Rolf Terjung*, korektita de *Dr.Hoffmann*

La mondo ridas

Kuracisto: „Estis urĝa tempo, ke vi venis al mi.“

Paciento: „Tion mi bone komprenas, nuntempe ĉiu bezonas monon.“

Okazis la stranga fakteto, ke efektive >kamelo iris tra trueto de kudrilo< (Mathäus 19,24). Iu riĉulo venis al la pordo de la ĉielo kaj deziris eniri. Petro prenis lian aktaron kaj diris: „Ne multan bonon vi faris sur la tero. Mi devas rifuzi vian eniron. Nun la riĉulo per piaj paroloj igis patron forgesi sian surteran malbonon. Vane. Nun la riĉulo komencis insulti kaj postulis eniri: „Mian tutan vivon, pli ol 40 jarojn, mi pagis mian eklezian imposton kaj nun vi rifuzas al mi mian perlaboritan lokon? Estas skandalo!“ Fine Petro malfermis malgrandan fenestron al la alia ĉambro de ĉielo kaj demandis: „Tiu riĉulo alvenis. Kion mi faru?“

Kaj la voĉo de supertera saĝo eksonis kiel milda tondro: „Redonu al li la eklezian imposton – kaj li iru al la diablo!“

Protokollführer und IFEF-Komiteemitglied:

Walter Ullmann Im Mühlfeld 69a, 61169 Friedberg, Tel.: 06031-46 17

Leiter des Fachwörteraußschusses GEFA→IFEF→UIC

Dr. Heinz Hoffmann Finstere Gasse 2, 01445 Radebeul, Tel.: 0351-8 38 58 77,
E-Mail: hoffmann-ifef@cablemail.de

Mitarbeiter im Fachwörteraußschuss und Verbindung zur DB AG:

Bodo Ehrlich Georg-Wopfner-Straße 25, 80939 München,
Tel.: 089-32 21 12 83, mobil: 0160 97 47 34 02

Metje van der Leeuwen †

Certe multaj de ni konis Wim kaj Metje van der Leeuwen. Metje van der Leeuwen - van der Linden estis la vidvino de Wim. Ŝi naskiĝis la 17-an de Aŭgusto 1921 kaj mortis la 19-an de novembro 2006. Ŝi vivis dum siaj lastaj jaroj en Almelo en maljunulejo. Lastfoje ŝi aperis aktiva kaj gaja dum la IFEF-kongreso en Krems, kie ŝi festis kun Wim sian 50-an edziĝjubileon.

Kalendaro

- 07.-09.4.2007 **Printemps Semajno Internacia** en Bonn, www.esperanto.de/psi
- 12.-19.5.2007 **IFEF-Kongreso** en Parizo, sylviane.lafargue@sncf.fr
- 19.-21.5.2007 **Postkongreso de IFEF** en Lyon, sylviane.lafargue@sncf.fr
- 25.-28.5.2007 **Germana Esperanto-Kongreso** en Hamburg, www.hamburg2007.de

Redaktfino por FE 2/2007 estos la 20.05.2007

Stiftung Bahn-Sozialwerk Zentrale Frankfurt am Main
 Schriftleitung/redakcio: Fritz Lautenbach, Abtstor 21, 36037 Fulda
 Tel/Fax (06 61) 7 76 27, E-Mail: fr.lautenbach@fulda-online.de
 und Horst Jasmann, Otto-Nagel-Str. 10A, 12683 Berlin
 Tel/Fax (0 30) 54 42 361
 Bitte die geänderte E-Mail-Adresse der Schriftleitung beachten!